

Titel: Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

Citation: "Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.", i 1916: Lov. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-r31-shoot-chptrd1e11578/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: 1916: Lov

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Nr. 90. Med Hensyn til Bevisoptagelsen forholder efter Bestemmelserne i §§ 408—410, dog at de i § 408 omhandlede Beslutninger i Regelen først bliver at træffe i det Retsmøde, i hvilket Skriftvekslingen afsluttes.

11te
April.

Vil nogen af Parterne fremsætte nye Anbringender, maa disse anføres i hans Processkrifter overensstemmende med Reglerne i §§ 337 ff. Efter Skriftvekslingens Slutning kan nye Anbringender uden Modpartens Samtykke kun fremføres med Rettens Tilladelse, i hvilken Henseende Reglerne i §§ 348 og 366 finder tilsvarende Anvendelse.

For Ankesagens Behandling gælder i øvrigt de for Procesmaaden ved Landsret fastsatte Bestemmelser, dog at Skriftvekslingen foregaar for selve Landsretten, der ogsaa i øvrigt leder Sagens Forberedelse til Domsbehandling.

§ 441.

Underrettens Afgørelser, derunder ogsaa Afgørelser af en Underret, der leder Forberedelsen af en Landsretssag i 1ste Instans, kan paakæres til Landsret i de samme Tilfælde, i hvilke Landsrettens Afgørelser kan paakæres til Højesteret.

Frengangsmaaden er med de af Forholdets Natur flydende Lempelser den samme, som benyttes ved Kære over Landsrettens Afgørelser; dog kan Kæremaalet her altid fremsættes mundtlig til Retsbogen. Ogsaa § 422 finder her Anvendelse med fornødne Lempelser.

Landsrettens Afgørelse i Anledning af Kære kan ikke indbringes for Højesteret.

Kapitel 40.

Behandlingen af Sager, der paakendes ved Sø- og Handelsretten.

§ 442.

Sager, der i Medfør af denne Lovs §§ 224—25 vilde høre under Landsretterne, behandles for Sø- og Handelsretten i Overensstemmelse med de for Landsretterne givne Regler, dog at Sagens Forberedelse til mundtlig Domsforhandling foregaar ved Sø- og Handelsretten selv, jfr. § 9. Paaanke og Kære iværksættes til Højesteret overensstemmende med Reglerne i Kapitel 36 og 37.

Sager, der ifølge de nævnte Paragraffer vilde høre under Underretterne, behandles efter de for Underretterne givne Regler. Anke og Kære i disse Sager sker til Østre Landsret efter de i Kapitel 39 givne Regler.

Kapitel 41.

Sager om Veksler og visse andre Gældsbreve.

§ 443.

Sagsøgeren kan anvende den i dette Kapitel omhandlede hurtige Retsfølgning:

- 1) I Sager, der anlægges til Indfrielse af Gældsbreve, naar Skyldneren enten i selve Gælds brevet eller ved senere Paategning paa samme har underkastet sig saadan Følgning.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.

- 2) I Vekselsager, hvorved fortaas Sager, som anlægges mod Trassenter, Endossenter Nr. 90. eller Acceptanter af trasserede Veksler eller mod Udstedere og Endossenter af egne Veksler til Veksels Betaling eller for at gøre Vekselsregres gældende, Sager, som anlægges mod Trassenter og Endossenter af Veksler paa Grund af manglende Accept, til Betaling af Vekselssummen eller det ikke accepterede Beløb (Veksellovens § 29) eller mod Trassenter og Endossenter samt Acceptanter paa Grund af manglende eller ikke betryggende Accept, til Stillelse af Sikkerhed (Veksellovens §§ 25, 26 og 30), Sager, som anlægges mod dem, der har tegnet Borgen (Aval) for en vekselforpligtet Person, til Vekselforpligtelsens Opfyldelse.
- 3) I Sager, hvorunder Regreskrav efter en Check indtales.

§ 444.

Under Sagen kan det ikke tillades Sagsøgte at fremsætte andre Indsigelser i Realiteten end, at han ikke ved Underskriftens Meddelelse var mægtig og myndig til saaledes at forbinde sig, eller at Underskriften er falsk, eller at der i Dokumentets Indhold er foregaaet en Forfalskning, efter at Underskriften er meddelt.

I Vekselsager kan Sagsøgte endvidere fremsætte de Indvendinger, som angaar selve Veksels Indretning og Indhold eller den til Vekselfordringens Vedligeholdelse fornødne Omgang eller andre i Vekselloven foreskrevne Betingelser for at kunne gøre Vekselretten gældende. Tilsvarende Regler gælder om de i § 443 Nr. 3 nævnte Sager.

I de i § 443 Nr. 1 nævnte Sager kan Sagsøgte derhos, for saa vidt Sagsmaalet foruden paa selve Gældsrevet støttes paa Transport eller andet udenfor Gældsrevet liggende Grundlag, fremsætte enhver Indsigelse herimod, ligesom han i disse Sager overhovedet kan fremkomme med enhver Indsigelse, med Hensyn til hvilken Bevisbyrden ikke paahviler ham, eller til hvis Godtgørelse han ikke behøver andre Bevismidler end Dokumenter, som haves til Stede.

Alle andre Indsigelser i Realiteten er udelukkede fra at komme i Betragtning, naar Parterne ikke er enige om at ønske dem paakendt; men det forbeholdes Sagsøgte i Anledning af slige Indsigelser, naar han i sit Tilsvar har opgivet eller i det mindste forbeholdt dem, at anlægge et selvstændigt Erstatningssagsmaal mod Sagsøgeren.

Dette Erstatningssøgsmaal behandles i alle Henseender efter de almindelige Regler.

§ 445.

Imod de i § 443 Nr. 2 og 3 omhandlede Fordringer kan Modfordringer kun gøres gældende, naar disse er støttede paa, at der ved Forsømmelse med at give den i Veksellovens §§ 20, 30, 42, 45 og 75 omhandlede Underretning er forvoldt Sagsøgte Skade, og imod de i § 443 Nr. 1 omhandlede kun, for saa vidt Modfordringen selv gaar ind under samme Bestemmelse, eller den indrømmes.

§ 446.

Sager, i hvilke den heromhandlede Retsforfølgning anvendes, behandles uden Hensyn til Genstandens Værdi ved Underret efter de ovenfor i Kapitel 39 givne Regler, hvorved dog bliver at bemærke, at Dommeren er pligtig at drage særlig Omsorg for, at Sagen fremmes med den størst mulige Hurtighed.

§ 447.

Naar Sager af heromhandlede Beskaffenhed indankes for Landsret, er det en Selvfølge, at Proceduren for denne ikke kan omfatte andet end det, som i Henhold til ovenstaaende Regler kunde gøres gældende for Underret.

Nr. 90. Lov af 11. April om Rettens Pleje.